

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 4478 van 4 december 2007
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Turkse nationaliteit op 20 september 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21) van 26 maart 2004.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. STORME, die loco advocaat J. VANDE MOORTELE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE loco C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker is van Turkse nationaliteit.

Verzoeker diende op 26 november 2003 een aanvraag in tot vestiging als echtgenoot van mevrouw F. C. van Belgische nationaliteit overeenkomstig art. 40 van de wet van 15

december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 26 maart 2004 werd aan verzoeker geweigerd zich te vestigen met bevel om het grondgebied te verlaten. De beslissing werd als volgt gemotiveerd:

“- Artikel 7,1, 3° van de wet van 15/12/1980: betrokkene heeft door zijn gedrag de openbare orde geschonden. Het huwelijk dd. 23.07.1999 dat betrokkene aanging met U. Y. (...) werd door de rechtbank van Eerste Aanleg te Gent nietigverklaard op 30.10.2003.

- Uit de aanvraag tot vestiging blijkt dat er ook ernstige twijfels zijn omtrent de relatie tussen betrokkene en zijn huidige echtgenote. Betrokkenen wonen op een verschillend adres.”

Dit is de bestreden beslissing waartegen verzoeker op 13 april 2004 een verzoek tot herziening indiende. Volgens artikel 230 van de Wet van 15 september 2006 werd het verzoek tot herziening omgezet in onderhavig beroep tot nietigverklaring.

2. Onderzoek van het beroep.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker betwist de bestreden beslissing en stelt dat de verweerder heeft nagelaten effectief de samenwoning van de partijen te controleren. Verwerende partij is volgens de verzoeker onzorgvuldig geweest in haar beslissing.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat verweerder op 27 november 2003 een beslissing tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek nam, aangezien verweerder niet kon oordelen over de vestiging van verzoeker bij zijn echtgenote. Hiervoor werd aan de stad Gent opdracht gegeven een relatieverslag op te maken. Het relatie- en samenwoningverslag van de politie van Gent werd op 4 april 2004 aan verweerder overgemaakt en bleek positief. Gezien de bestreden beslissing reeds op 26 maart 2004 genomen werd, werd niet gewacht op het positieve verslag.

Verweerder vermeldt echter wel in de beslissing dat *“uit de aanvraag tot vestiging blijkt dat er ook ernstige twijfels zijn omtrent de relatie tussen betrokkene en zijn huidige echtgenote”*. De Raad stelt vast dat deze twijfels uit de aanvraag tot vestiging niet afgeleid kunnen worden. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker woont op X, waar ook zijn echtgenote volgens een getuigschrift van de Dienst Bevolking van de stad Gent sedert 2 november 2003 is ingeschreven. In de aanvraag tot vestiging staat echter een materiële fout, waarbij het adres, meer in het bijzonder het huisnummer, van verzoeker eenmaal foutief wordt weergegeven. De Raad is van oordeel dat het kennelijk onredelijk en onzorgvuldig is om louter uit de aanvraag tot vestiging af te leiden dat er ernstige twijfels zijn omtrent de relatie en dat betrokkenen niet samenwonen, aangezien alle andere documenten het juiste adres weergeven.

De Raad stelt vast dat het eerste motief, met name het sluiten van een schijnhuwelijk met zijn eerste echtgenote waardoor verzoeker de openbare orde heeft geschonden, dat de twijfels in het tweede motief kracht dient bij te zetten, in onderhavige vestigingsaanvraag niet in redelijkheid kan worden opgeworpen. Immers de schending van de openbare orde betreft de vestigingsaanvraag in hoofde van de eerste echtgenote, en door verweerder wordt op geen enkele wijze aangetoond dat in het kader van de tweede vestigingsaanvraag tussen de

echtelingen geen gezinscel of levensgemeenschap zou aanwezig zijn. De Raad benadrukt dat het motief van de schending van de openbare orde noch in rechte, noch in feite enige repercussie heeft op de tweede vestigingsaanvraag van verzoeker.

Het tweede middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 26 maart 2004.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 4 december 2007 door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. kamervoorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. N. WELLENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. WELLENS.

J. BIEBAUT.